

talelser i 1888. Det ærede Medlem kan jo ikke lide, jeg bruger stærke Udtryk for at betegne en Ting, som den er, og jeg skal derfor ikke sige, det er usandt, men alle andre Medlemmer i Tinget vide, at det ærede Medlem godt kender den Udtalelse af Dr. Brandes, som jeg omtalte ved 1ste Behandling, og som findes i Tidenen, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det ærede Medlem har set efter, hvorledes den Udtalelse, jeg fremførte, lyder. Det skulde dog være mærkværdigt. Den findes ogsaa andetsteds i et Skrift, som det ærede Medlem sikkert har studeret med megen Omhu. (Afbrydelse af *Zahle*). Nu siger det ærede Medlem, at det er ganske ligegyldigt, om han kender det eller ikke. Men i Gaar sagde han, at han kendte det ikke. Det er ogsaa ligegyldigt, hvad hans Meningsfæller have sagt tidligere, men hvad Konseilspræsidenten har sagt om Fysici og Distriktslægers Lønningsforholds Henvisning til et bestemt Udvalg i 1892, det er ikke ligegyldigt, det er derimod et Bevis for, at det var et godt demokratisk Standpunkt. Men naar det ærede tidligere Medlem for Langeland om selve denne Sag her for mange Aar siden sagde, at den burde gennemføres — saa er det en ganske ligegyldig Ting. Men det maa det ærede Medlem affinde sig med den paagældende Mand om, det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg har paakaldt en Paavisning af, hvorledes de saakaldte uinteresserede Premierløjtnanters Modstand mod en fremtidig Ordning af vort Forsvar kan præsteres, under hvilke Former den kan komme til at virke, det vilde dog være ganske interessant at høre. Jeg spurgte i Gaar: Er det Premierløjtnanterne, der skulle vedtage en ny Hærororganisation? Er det dem, der specielt blive spurgt til Raads i denne Sag? Der er ingen Mennesker med almindelig Forstand og Indsigt, der tro det allerringeste af det, der her fremføres. Selv om Premierløjtnanterne gøre nok saa megen Modstand mod en fremtidig Hærororganisation, vil den blive gennemført dem til Trods. Der er ikke saa mange af dem, at de kunne øve nogen virkelig Indflydelse ved Valgene, de have ikke Sæde i Forsvarskommissionen, ikke Sæde i Rigsdagen. Skulde Kaptajnerne og Oberstløjtnanterne og videre opad lade deres Interesse for en fremtidig Forsvarsordning paavirke af, at en underliggende Grad har faaet sine Lønforhold forbedrede? Det er ganske urimeligt.

Saa er der Ordet „parlamentarisk

Selvfølge“. Det er blevet angrebet. Jeg finder, at det, som jeg her har skrevet paa Flertallets Vegne og under Flertallets Tilslutning, er ganske naturligt. Det, som en Regering ved sin Tiltrædelse, første Gang den møder overfor Rigsdagen, fremsætter som sit Ønske under en Forhandling, der ender med, at Tinget vedtager et Tillidsvotum, det forekommer mig — hvad enten man kan lide det af Ministeriet fremsatte Krav eller ej — at være en parlamentarisk Selvfølge. Det kan være ganske forkasteligt af Ministeriet at bringe en bestemt Sag frem, det kan være rigtigt for Mindretallet, som er blevet overstemt med sit Mistillidsvotum, at søge at faa det Ministerium styrtet, men det er aldeles urimeligt at paastaa, at det, som Ministeriet har ført frem for Tinget, den første Dag det mødte som Ministerium, og som det har faaet et Tillidsvotum paa, skulde være parlamentarisk uforsvarligt at udføre i det praktiske Liv, naar den Tid er gaaet, som Regeringen har anset for fornøden til Forberedelse af denne Sag. „Det finansielt uforsvarlige“ — for at standse ved det ærede Medlem for Assens (Berntsen) et Øjeblik — har Flertallet jo til det ærede Medlems Forargelse polemiseret imod i Betænkningen. Vi se fremdeles ikke, hvorledes dette Forslags Gennemførelse kan være finansielt uforsvarlig. Her drejer det sig om disse 398,000 Kr., hvis jeg ikke husker fejl, hvoraf det ærede Medlem selv anbefaler 244,000 Kr., og denne Bevilling anbefaler det ærede Medlem ved at henvisse til, at der ved Gennemførelsen af Forsøgsforplejningen er skabt en Ulighed i de menige Soldaters Kaar. Men Konsekvensen af denne Betragtning maa være, at Intendanturen og Officierne, som netop ogsaa ere komne under ulige Forhold ved Gennemførelsen af Lovforanstaltninger her fra Rigsdagens Side, ogsaa faa deres Forhold ordnede, saaledes som Forsvarsministeren har foreslaaet. Saa er der kun 126,000 Kr. til Premierløjtnanterne, og at det skulde være en Sum, som er finansielt uforsvarligt, gaar fremdeles over min Forstand og sikkert langt ind i det ærede Medlems og mine Vælgere. Maa jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at jeg ikke nogetsteds under noget Forhold har udtalt, at jeg ikke turde eller ikke ønskede at gaa med til dette eller hint, fordi jeg var bange for mine Vælgere. Denne Insinuation, thi det er en Insinuation, fra det ærede Medlems Side savner ethvert Grundlag, hvorfor jeg tilbageviser den.